

szkolne echo

2025 / 2026 SZKOŁA PODSTAWOWA IM. WŁADYSŁAWA BARTKOWIAKA W JUTROSINIE

Wiosenne zmiany - pamiętnik młodego obserwatora

Marzec

Dni robią się coraz dłuższe, a ja zaczynam zauważać, że coś się zmienia – nie tylko za oknem, ale też we mnie. Rano łatwiej wstaję, choć jeszcze niedawno było to prawdziwe wyzwanie. Chyba razem z przyrodą budzę się do życia.

Pierwsze ciepłe dni

Słońce świeci coraz częściej, a ja mam więcej energii. Chce mi się wychodzić na dwór, ruszać się, spotykać z innymi. Nawet nauka wydaje się trochę łatwiejsza – jakby mózg też „łapał więcej światła”.

Zauważam też, że szybciej się męczę, ale w taki dziwny sposób – jakby organizm próbował nadążyć za zmianami. Nauczyciele mówią, że to normalne na wiosnę.

Kwiecień

Czasami jestem pełen energii, a czasami nagle robię się senny albo rozkojarzony. To trochę dziwne, ale podobno organizm musi się przestawić po zimie.

Częściej też czuję głód – chyba dlatego, że więcej się ruszam. No i oczywiście więcej czasu spędzam na świeżym powietrzu.

Zmiany w nastroju

Wiosna to nie tylko energia, ale też emocje. Czasem jestem bardzo wesoły, a czasem bez powodu się denerwuję. Może to przez pogodę, a może przez to, że wszystko wokół się zmienia.

Podsumowanie

Wiosna to czas zmian – w przyrodzie i w naszym organizmie. Mamy więcej energii, lepszy nastrój, ale czasem też jesteśmy zmęczeni i rozkojarzeni. To zupełnie normalne.

Najważniejsze, żeby słuchać swojego organizmu, dbać o ruch, odpoczynek i korzystać z tego, że świat wokół nas znowu robi się zielony i pełen życia.

O Wielkim Poście...

- Wielki Post to czas oczekiwania na Święta Wielkanocne.
- Zaczyna się w Środę Popielcową, a kończy się w Wielki Czwartek.
- Został on ustanowiony na pamiątkę pobytu Jezusa Chrystusa na pustyni. Trwa 40 dni.
- W kościele podczas tego czasu zamiast „Alleluja” śpiewa się „Chwała Tobie Słowo Boże” lub „Chwała Tobie Królu Wieków”.
- Podczas mszy w Środę Popielcową sypie się głowy popiołem. Wtedy ksiądz wypowiada słowa: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz” albo „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Popiół, którym sypie się głowy wiernych, bierze się z zeszłorocznych, spalonych palm wielkanocnych. Przyjmuje się go na znak pokuty.
- Nabożeństwa wielkopostne to Gorzkie Żale, które odprawia się w niedzielę i Droga Krzyżowa odprawiana w piątki, to 14 stacji.
- Najważniejszy piątek w Wielkim Poście to Wielki Piątek. W ten dzień odprawia się liturgię, podczas której adoruje się krzyż. W Wielki Piątek obowiązuje post ścisły. Praktyki tego okresu to modlitwa, post i jałmużna.

Paweł Jędrkowiak

Co można robić w małej miejscowości?

Jutrosin nie jest wielką miejscowością, ale można się tu dobrze pobawić.

Mamy kilka sposobów na nudę. Nasze propozycje to sporty:

- piłka nożna na stadionie lub na Orliku,
- siatkówka też na Orliku, Sali gimnastycznej i stadionie,
- koszykówka na Orliku,
- skatepark przy stadionie
- skoki w dal.

Następnym miejscem do miłego spędzania czasu jest Zalew Jutrosiński. Tam można usiąść na brzegu i jeśli ktoś lubi, łowić ryby. Ten teren daje też możliwość spacerowania, biegania lub jazdy rowerem.

Są też ławeczki przy Dino i można tam odpocząć.

A w okolicy jest piękny zamek w Starym Sielcu. Oglądanie ruin może okazać się jednak , bo to miejsce opuszczone i mocno nie polecamy bez opieki dorosłych.

Można także pojechać na plac zabaw lub usiąść na pięknym rynku obok fontann, gdzie latem warto zjeść lody.

Jeśli ktoś ma ochotę na wycieczkę rowerową po okolicy, warto wybrać się do pobliskich lasów. Świeże powietrze, obserwacja przyrody i spokój gwarantują odpoczynek.

I dlatego w tak małej miejscowości jak Jutrosin można też miło spędzić czas!

Gabryś, Hubert

Najlepsze miejsce na spędzanie przerwy w szkole

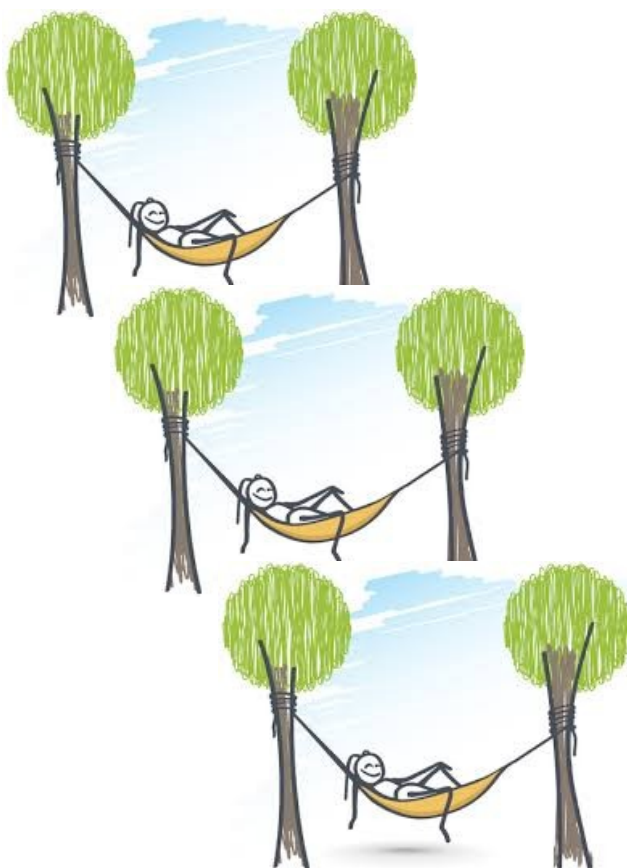
Szkoła to budynek pełen przeróżnych zakamarków i ciekawych lub mniej ciekawych miejsc.

Zapytaliśmy uczniów naszej szkoły o to, gdzie najczęściej spędzają przerwę. Okazało się, że uczniowie mają różne ulubione miejsca. Wielu z nich wybiera korytarz, gdzie mogą porozmawiać z rówieśnikami. Niektórzy lubią stać przy oknie lub siedzieć na ławkach. Nauczyciele często proponują uczniom wejście na boisko szkolne, gdzie mogą pograć w ping ponga oraz inne gry. Inni podczas przerwy podchodzą do szkolnego automatu, w którym można kupić coś do picia lub przeróżne przekąski. Młodzież czasem wybiera spokojniejsze miejsca, gdzie może porozmawiać w przyjaciółmi lub przygotować się

do następnych zajęć.

Każdy ma inny sposób, żeby spędzać przerwy. Najważniejsze jest jednak to, aby ten czas był miły i pozwolił choć trochę ochłonać przed kolejnymi zajęciami.

Madzia, Ania i Lidka

WYWIAD

Bohaterem wywiadu jest pan Jacek Kubinka. nauczyciel matematyki i informatyki. Człowiek o dużym poczuciu humoru i donośnym głosie.

Uczennice: Dzień dobry, chciałybyśmy zadać Panu kilka pytań.

Jacek Kubinka: Bardzo proszę.

U.: Skąd u Pana wzięła się pasja do matematyki?

Jacek Kubinka: Od małego dziecka lubiłem liczyć - jeden, dwa lub trzy cukierki, stąd wzięła się moja pasja...

U.: Ile lat Pan już pracuje w szkole?

J.K.: Od 1998 roku, czyli 28 lat.

U.: Co Pan lubi robić w wolnym czasie?

J.K.: Lubię chodzić na spacer z psem Mikusiem i rozwiązywać różne zadania matematyczne.

U.: Jakie jest Pana ulubione danie?

J. K.: Pyzy z sosem i karkówka z kością.

U.: Dlaczego praca w szkole w Jutrosinie, a nie w Szkaradowie?

J. K.: Szkoła sama mnie wybrała.

U.:Jakie są Pana pasje?

J.K.: Moje pasje to poznawanie nowych programów i rozwiązywanie łamigłówek.

U.: Co Pan sądzi o uczniach klasy 6B?

J.K.: Uczniowie są rewelacyjni i będą jeszcze lepsi, gdy wrócą zadania domowe.

U.: Dziękujemy za rozmowę i poświęcony czas.

J.K.: Ja również dziękuję.

wywiad przeprowadziły: Alicja Mosiek, Jagoda Jankowska, Lena Jakubowska

Piękne budowle w Jutrosinie i okolicy

Ratusz i rynek w Jutrosinie jest bardzo piękny, po remoncie, ale nadal w starym stylu. Są też ławeczki i fontanny oraz pomnik wdzięczności i pamięci. Upamiętnia on powstańców kościuszkowskich, uczestników powstania wielkopolskiego oraz ofiary II wojny światowej.

Kościół pw. Świętej Elżbiety, są w nim odprawiane msze święte i ważne uroczystości. W środku ma piękne obrazy i zdobienia ściennie oraz niespotykane witraże według projektu Józefa Mefoffera. Budynek jest jedyny taki w okolicy.

Kościół pw. Świętego Krzyża w Jutrosinie—mieści się na miejscowym cmentarzu. Obecnie są w nim odprawiane pogrzeby, ale kiedyś służył jako magazyn przechowywania .

Zamek w Starym Sielcu. Jest niedokończonym pałacem Czartoryskich. Jest opuszczony i bardzo tajemniczy.

Czy współczesna młodzież ma dobre maniery ?

Stosunek młodych ludzi do innych osób jest bardzo zróżnicowany. Wobec dorosłych potrafią się dobrze zachowywać, ale pomiędzy sobą nie, ponieważ nie mają do siebie szacunku.

W obecnych czasach wulgaryzmy oraz wyzywanie się jest normą przez to, że dzieci są już tego nauczone od najmłodszych lat. Świat i technologia bardzo szybko się zmieniają i rozwijają, społeczeństwo ma łatwy dostęp do Internetu. Taka sytuacja ma zalety i wady. Nastolatki często korzystają z telefonów, wolą komunikować się przez różne aplikacje zamiast osobiście. Tworzą konta na Instagramie oraz innych portalach, żeby mieć kontakt ze znajomymi, dodawać zdjęcia i filmiki ze swojego życia. Niestety też robią tak, by obserwować innych i hejtować, wyśmiewać się, ponieważ myślą, że kryjąc się za ekranem w domowych pieleszach, są bezkarni. Rodzice są zapracowani i nie kontrolują, co ich dzieci robią w „sieci”. W internetowej komunikacji młodych ludzi często brakuje dobrych manier i szacunku. Stosowany język często jest oceniający i krzywdzący.

Czy są wyjątki?

Tak, ale są tylko nieliczne. Jest ich coraz mniej, bo często dobrze wychowane dzieci są wyśmiewane, uważane przez swoich rówieśników za „inne”. Z tego powodu, żeby uniknąć hejtu, „dopasowują się” do większości. Takie osoby muszą zrozumieć że mogą być kulturalne i mogą być sobą, więc nie muszą przypasowywać się do innych, bo lepiej mieć dobre maniery i własne zdanie.

Typowa sytuacja ze szkoły (nie naszej)

Kiedy przechodziliśmy korytarzem obok męskiej toalety zaczęły dobiegać krzyki i głosy ciosów. Od razu pobiegliśmy sprawdzić co się dzieje, ale gdy dobiegliśmy, na miejsce nie byliśmy gotowi na ten widok. W łazience były cztery osoby, nie licząc nas. Dwóch uczniów trzymało jednego, a trzeci bił go, aż miał dłonie we krwi. Od razu kazali nam wyjść, dużo przeklinali. Jedna z nauczycielek poszła zadzwonić na 112, a napastnicy, słysząc jej rozmowę przez telefon, zaczęli uciekać.

Pobity chłopiec na szczęście nie miał wielu ran, oprócz tych na twarzy. Na końcu sprawa trafiła do prokuratora oraz sądu rodzinnego. Winni zostali ukarani.

Jak często zachowuje się młodzież w szkole?

Bywa że z toalet pachnie różnymi owocami i nauczyciele podejrzewają, że to e-papierosy. Raz przyłapałam uczennicę na paleniu, ale myślałam, że to jednorazowe i nigdzie tego nie zgłosiłam, ale zapach w damskiej toalecie był codziennie, do tego uczennica zaczęła być wulgarna w stosunku do swoich koleżanek i do mnie. Moja cierpliwość się skończyła.... W końcu zgłosiłam to do dyrektora, a dyrektor wezwał rodziców uczennicy do szkoły na rozmowę.

Zuzanna Kowalska,
Zuzanna Cicha,
Lena Kaczmarek

Wg *Wikipedii* tradycja to przekazywane z pokolenia na pokolenie obyczaje, wierzenia, normy społeczne, wartości oraz sposoby zachowania, uznawane przez daną zbiorowość za ważne. Jest to dziedzictwo kulturowe, które kształtuje tożsamość rodziny, regionu lub narodu, łącząc przeszłość z teraźniejszością.

W naszej szkole jest wiele tradycji, które powtarzają się w każdym roku szkolnym. Wiele z nich jest bardzo starych. Czy ich kultywowanie ma nadal sens? W czym nam pomagają?

Szkoła to nie tylko miejsce nauki, ale także przestrzeń, w której uczniowie spędzają dużo czasu, poznają nowych ludzi i tworzą wspomnienia. Ważną częścią życia szkoły są tradycje, które pomagają budować wspólnotę i dobrą atmosferę.

Tradycje szkolne

Mogą to być np. uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego lub ślubowanie pierwszoklasistów. W naszej szkole organizowane są także jasełka, okolicznościowe przedstawienia lub różne konkursy i dni tematyczne, które powtarzają się co roku.

Takie wydarzenia są ważne dla każdego ucznia i nauczyciela, ponieważ wszystkich integrują. Dzięki nim dzieci mogą lepiej się poznać i rozwijać swoje talenty.

Tradycje sprawiają, że szkoła staje się nie tylko miejscem nauki, ale także źródłem wspólnych przeżyć i miłych wspomnień.

Magdalena Czwojdrak,
Anna Rybacka, Lidia Basińska

JAK WYGLĄDA ŚWIAT OCZAMI DZIECKA? - refleksja

Świat ostatnio wydaje mi się trochę dziwny.

Dorośli często rozmawiają szeptem albo mówią, żebym nie słuchał wiadomości. Ale ja i tak czasem słyszę różne rzeczy. W telewizji pokazują miejsca, gdzie coś się zepsuło — domy są zniszczone, ludzie płaczą. Nie do końca rozumiem dlaczego, ale czuję, że to coś poważnego.

Zastanawiam się, czemu ludzie się kłócą aż tak bardzo. Przecież w szkole, jak ktoś się pokłóci, to pani każe się pogodzić albo porozmawiać. A tu nikt nie mówi „przepraszam”? Może dorośli zapomnieli, jak to się robi.

Czasem się boję, chociaż nie zawsze wiem czego. Pytam mamę, czy u nas jest bezpiecznie. Mówi, że tak, ale i tak patrzę przez okno i myślę, czy ten świat naprawdę jest taki spokojny, jak powinien być.

Ale są też dobre rzeczy. Widziałem, jak ludzie pomagają innym — dają jedzenie, ubrania, przytulają się. To lubię najbardziej. Wtedy myślę, że świat jednak nie jest całkiem zły.

Gdybym mógł coś zmienić, to kazałbym wszystkim usiąść przy jednym stole i się dogadać. Bez krzyków. Może z herbatą i ciastkami, wtedy łatwiej się rozmawia.

Nie wiem jeszcze wszystkiego o świecie, ale wiem jedno — lepiej jest, kiedy ludzie są dla siebie mili. I trochę nie rozumiem, czemu to jest takie trudne.

mały człowiek

Ala, Jagoda, Lena

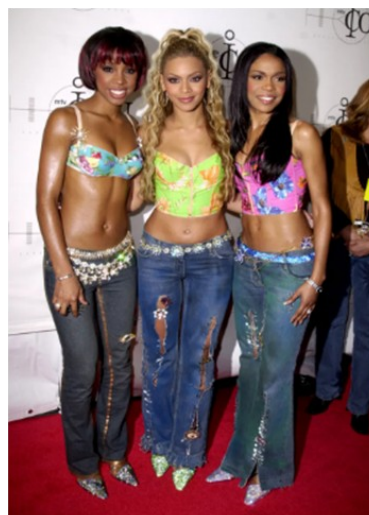
Moda - sposób na wyrażanie siebie...

Moda to coś więcej niż ubrania. To forma wyrażania swojej osobowości i stylu. Trendy modowe zmieniają się bardzo szybko, to co było popularne kilka lat temu, dziś może być już niemodne. Wpływ na modę mają projektanci, celebryci i media społecznościowe.

Styl streetwear - inspirowany modą uliczną. Charakterystyczne są luźne ubrania i sneakersy.

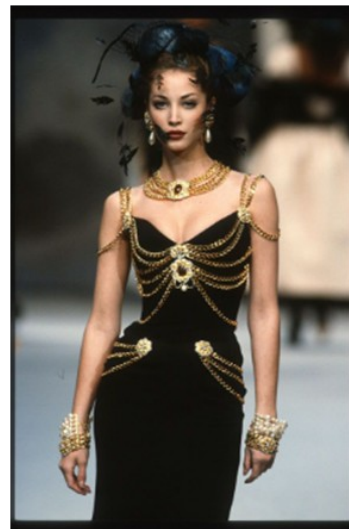
Styl vintage - ubrania inspirowane modą z dawnych lat lub kupowanie w second-handach, często są to unikalne i oryginalne rzeczy.

Moda lat 2000 wyróżniała się błyszczącymi ubraniami, spodniami z niskim stanem i krótkimi bluzkami. Była inspirowana popkulturą.

Najbardziej znani projektanci na świecie

Coco Chanel - wprowadziła prostotę i elegancję, jej marka jest znana na całym świecie.

Giorgio Armani - to włoski projektant znany z eleganckich garniturów i klasycznego stylu.

Donatella Versace - znana z odważnych i luksusowych projektów.

Moda to sztuka, dzięki której codziennie można wyrażać swoje samopoczucie, w ten sposób każdy z nas jest inny i wyjątkowy!

Przygotowały:
Alicja Mosiek,
Jagoda Jankowska,
Lena Jakubowska

Nasza wspólna zajawka to łowienie ryb. Wędkarstwo to nasza pasja od niedawna. Łowimy od około roku, ale dobrze zaczynamy i nabieramy doświadczenia w przegodzie z wędkarstwem. Zaczynaliśmy od początku, najtrudniejsze było zarzucanie wędki i łowienie zanęty. Nasze pierwsze wypady były trudne, trochę było niepewności.

Pierwsza wspólna wyprawa była pełna emocji i wrażeń. Pierwsze ryby były małe, lecz z czasem coraz większe. Wędkarstwo to bardzo ciekawy sport.

Dużo czasu spędziliśmy nad nauką łowienia, znajomością wszystkich zestawów i wędki. Rzuty były dobre, ale dużo doświadczenia nabraliśmy przez starsze osoby, które nam towarzyszyły. Te osoby opowiadały nam różne historie o łowieniu i łowiskach, które znajdują się w okolicznych wodach.

Byliśmy kiedyś razem na wakacjach i opowiedziano nam legendę miejsca, którego nazwa podobno wzięła się od człowieka o imieniu JEREMY WADE!

Przez niego złapaliśmy zajawkę do tego sportu. Na wspomnianych wakacjach próbowaliśmy różnych sposobów łowienia ryb. Nie udało nam się złapać żadnego okazałego okazu, tylko takie mniejsze ryby.

Gdy wróciliśmy do domu, zakupiliśmy porządny sprzęt, który polecił nam Jeremy Wade. Później pojechaliśmy na ryby - na ostoję konika polskiego. Przez pierwsze godziny nic nam nie brało aż nagle pojawiło się delikatne uderzenie.

Ryba zaczęła zerować. Mieliśmy długą walkę, na końcu jednak ryba się zerwała, a potem udało się złowić z wody około 4,5

kilo okonia.

Bruno od razu zaczął się cieszyć, a Borys krzyknął, że wędka się wygina. Nagle trzecia wędka, na którą czekał Piotr, była bardzo silnie brana i zaczęła holować tę rybę.

Po 20 minutach walki z rybą wyholował karpia. Około 10kg, był to jego życiowy wynik. Pojechaliśmy do domu zadowoleni, że udało się połowić.

Po kilku tygodniach wyjazdów na ryby, w końcu nauczyliśmy się dobrze zarzucać.

Podczas jednego z wyjazdów przez cały dzień nic się nie działo, aż tu nagle trzasnęła mocno wędka i walka z rybą trwała długo. Na jednej z naszych wędek pojawiło się branie i z wody wyciągnęliśmy karpia 16 kilo – nowy rekord!

Bruno bardzo się cieszył, ale nie na długo, ponieważ zaczęło padać jak z cebra. Wędka wypadła nam do wody, ale się kolejnymi sukcesami.

Złapaliśmy 7 sztuk po 6 - 7 centymetrów i 7 kilo. Braliśmy sprzęt, bo nie mieliśmy czasu...

W końcu skończyliśmy tę zasiadkę. Zmęczeni, ale zadowoleni pojechaliśmy do domu.

Potem wspólnie pojechaliśmy do pensjonatu na kolację wędkarską. Tak się kończy nasza historia z wędkarstwem. Ale kolejny sezon zaczyna się wkrótce...

Bruno, Borys i Piotr

PS Gwara wędkarska została zastosowana celowo.

KĄCIK CZYTELNICZY

Książka *Hobbit, czyli tam i spowrotem* opowiada historię Bilbo Bagginsa, czarodzieja Gandalfa i grupy krasnoludów. Odbywają oni wyprawę do Samotnej Góry, w której zamieszkuje smok Smaug.

Przemierzając różne krainy, spotykają niezwykle rasy m.in. elfy. Kompania natrafia też na niebezpieczeństwa. Jednym z nich są wargowie, na których natrafiają podczas ich zebrania. Bohaterowie przeżywają to spotkanie.

Gdy dochodzą do góry, posyłają Bilba na zwiady. Hobbit znajduje klucz i wchodzi w długie korytarze. W końcu natrafia na skarbiec i smoka Smauga. Bilbo Baggins zdobywa arcyklejnot, który później oddaje ludziom. Pod koniec książki odbywa się ogromna bitwa, w której udział biorą krasnoludy, ludzie, elfy, gobliny i wargowie.

Hobbit... Johna R. R. Tolkiena to powieść fantasy, gdyż tekst jest pisany prozą, posiada narratora, który opowiada o wydarzeniach. Lektura jest podzielona na rozdziały, ma ich 19. Pojawia się wielu bohaterów, w tym fantastycznych m.in. Gandalf.

Moja ocena książki wynosi to dziewięć na dziesięć, ze względu na to, że akcja jest dynamiczna, emocjonująca, zachęca wydarzeniami do dalszego czytania. Powieść nie jest ona perfekcyjna, gdyż da się zauważyć powtarzalne elementy m.in. ratowanie z opresji głównych bohaterów przez orły.

Paweł Jędrkowiak

CO W FILMIE ANIMOWANYM PISZCZY?

Jedna z naszych ulubionych kreskówek opowiada o gąbce, która żyje pod wodą. Ta animacja ukazuje przygody SpongeBoba z pracy lub z inne opierające się na pomocy swoich przyjaciół lub problemach w pracy. Główny bohater pracuje „Pod Tłustym Krabem”, gotuje różne jedzenie i pracuje dla pana Kraba, który również jest szefem dla Skalmara. Ten bohater przyjmuje zamówienia i podaje je SpongeBobowi.

SpongeBob ma również swojego najlepszego przyjaciela Patryka, z którym przeżywa najwięcej przygód. Gąbka bardzo kocha swoje zwierzątko o imieniu Gacuś - jest ślimakiem. Natomiast wiewiórka Sandy to jego przyjaciółka, ale nie może oddychać pod wodą bez akwarium. W serialu jest także antagonistą Skalmar, który nie lubi SpongeBoba i Patryka, próbuje ukraść sekretny przepis na Kraboburgery.

Nasza opinia o serialu animowanym *SpongBob* jest pozytywna, ponieważ serial w wielu momentach jest bardzo zabawny.

Igor i Piotr

STOPKA REDAKCYJNA

Uczniowie klasy 6b.
Opiekun: Marlena Janura